

ת"פ 39849/01/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39849-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה: נתנאל יונה, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד עידן גמליאלי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות הדחה בחקירה, איומים ופגיעה בפרטיות. בין השנים 2015-2016 היו הנאשם ונ' בני זוג. בעקבות חשדו של הנאשם כי נ' יוצרת קשרים אינטימיים עם גברים אחרים, הוא החליט לפגוע בה ובשמה הטוב. ביום 5.12.16, סמוך לשעה 13:00 התחבר הנאשם לחשבון הפייסבוק של נ' מספר פעמים, תוך שימוש בסיסמת הכניסה שלה לרשת החברתית, שאותה היא גילתה לו בעבר. הנאשם פרסם בחשבון רשומה ("פוסט"), שבה כתב בשמה של המתלוננת, ובאופן הנחזה להיראות כאילו היא עצמה כתבה את הרשומה, כי היא "אוהבת לבגוד", וכן כי היא בוגדת בבן זוגה הנוכחי - הנאשם - ובמי שהיה בן זוגה לפניו. הנאשם הוסיף לרשימת החברים של המתלוננת ברשת החברתית מספר רב מאוד של נשים וגברים, חלקם מארצות ערב, בכך ששלח להם "בקשת חברות" בשמה וללא רשותה. באותו מועד פרסם הנאשם בחשבון הפייסבוק את מספר הטלפון של המתלוננת ואת כתובת מקום עבודתה. בנוסף התכתב הנאשם עם אנשים שונים באמצעות החשבון ואף קבע עמם פגישות במקום עבודתה של נ'. בעקבות דברים אלה אנשים רבים יצרו קשר עם המתלוננת בפייסבוק ובטלפון. לאחר דברים אלה, הנאשם שינה את סיסמת הכניסה של המתלוננת לחשבון הפייסבוק. כשגילתה זאת, היא ביקשה מהנאשם שייתן לה את הסיסמה החדשה והוא סירב.

באותו היום שבו בוצעו מעשים אלה, הנאשם והמתלוננת שוחחו בטלפון. הנאשם גידף את המתלוננת ואיים כי ישלח לבני משפחתה סרטונים שבהם היא מופיעה, וכן אמר לה כי אם המשטרה תגיע אליו והוא יסתבך, אזי הוא ישלח לאביה סרטון. עוד אמר הנאשם למתלוננת: **"אני אשרוף אותך בירושלים, את זה אני מבטיח לך"**. במהלך אותה שיחה אמרה המתלוננת לנאשם שתפגע בו ותרצח אותו.

ביום 5.12.16, הגישה המתלוננת, שחשה מאוימת, תלונה במשטרה על מעשיו של הנאשם. לאחר שנודע לנאשם על התלונה, הוא כתב למתלוננת מסרון, שבו איים עליה ודרש ממנה לבטל את התלונה. בין היתר כתב הנאשם: **"... אני אומר לך שוב פעם אחרונה כל ענין המשטרה, אם אני מסתבך בפיס את תיפלי עמוק עמוק, גם במשטרה וגם בחיך בחיך"**.

בעקבות דברים אלה פנתה המתלוננת למשטרה ביום 6.12.16 וביקשה לבטל את התלונה.

2. הצדדים הציגו הסדר דינוי שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש, אך הוסכם בין הצדדים כי יערך תסקיר שירות מבחן, שיבחן, בין היתר, את שאלת ביטול ההרשעה, תוך שהמאשימה הודיעה כי תעמוד על הרשעת הנאשם.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן, שתיארו את קורות חייו ועקבו אחר הניסיונות לשלבו בטיפול.

מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 29, מתגורר עם בת זוגו, בעל הכשרה של חשמלאי מוסמך, עבד בתחום זמן מה אך עבודתו הופסקה, לדבריו, לנוכח מעורבותו בפלילים, ומאז עובד כמתקין מזגנים. הנאשם הוא הבן הרביעי במשפחה בה זוג הורים וחמישה ילדים. הוא נשר מבית הספר לאחר 11 שנות לימוד עקב נסיבות משפחתיות מורכבות ומצוקה כלכלית, בשלה החל לעבוד כבר בכיתה ח'. הנאשם התגייס לצה"ל והשלים שירות מלא ושנת קבע. תחילה התגייס למסלול הכשרה כלוחם, אך לאחר חודשים ספורים נשר מהמסלול ועבר לשרת כמכונאי. לאחר שחרורו עבד והחל ללמוד באוניברסיטה הפתוחה, תחילה בחוג לקרימינולוגיה ואחר כך לימודי מזרח תיכון, ובכל פעם הפסיק בשל קושי לממן את הלימודים. לאחר הפסקת הלימודים החל הנאשם לעבוד בעבודות זמניות שונות. בתקופה זו הכיר את המתלוננת וקיים עמה מערכת זוגית שנמשכה כשנה וכללה מספר פרידות קצרות. בסוף שנת 2016, לאחר ביצוע העבירות, הם נפרדו באופן סופי.

הנאשם מנהל כעת קשר זוגי בן מספר שנים עם בת זוג המודעת להליך הפלילי, אשר בתחילה התקשתה לקבל ולהבין את מעשיו, אך כעת תומכת בו, לדבריו.

לנאשם אין הרשעות קודמות. ביחס לעבירות שביצע טען כי הכיר את המתלוננת באמצעות חברים משותפים ותיאר את הקשר הזוגי ביניהם כקשר נפלא שהתאפיין בכנות, פתיחות וחברות טובה. הנאשם טען כי למתלוננת בעיות נפשיות, כי היא מטופלת תרופתית ופרטנית אצל פסיכיאטר וכי במהלך הקשר ביניהם היא אושפזה במחלקה פסיכיאטרית בבית חולים (טענות שלא אומתו עם המתלוננת, אשר לא התייצבה לפגישות שנקבעו עמה בשירות המבחן). לדברי הנאשם, הוא גילה, באמצעות חיפוש שערך במכשיר הטלפון הנייד שלה, כי המתלוננת בוגדת בו עם מספר גברים שעמם ניהלה, על פי חשדו, קשר. הוא כעס על המתלוננת וביקש ממנה לעזוב את דירתו. לאחר זמן מה שוחחו בטלפון ובשיחה היו חילופי דברים קשים ביניהם. לאחר השיחה חש נסער ופגוע וביצע את העבירות. הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו,

גילה הבנה כי נהג באימפולסיביות, אך ציין פעל מתוך פגיעות עמוקה ולא חשב על ההשלכות האפשריות של מעשיו. לאחר ביצוע העבירות לא היו השניים בקשר עוד.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע אמפתיה למתלוננת וגילה הבנה שהוא זקוק לטיפול, על מנת לברר את הדפוסים שהביאו אותו לבצע את העבירות. עוד התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים הפנים הנאשם דפוסים של טשטוש, הדחקה וניתוק רגשי, ואגר בתוכו כעסים גדולים, ובעקבות כך התקשה לרכוש כלים לתקשורת בינאישית בריאה. שירות המבחן העריך כי בהיעדר רשת תמיכה וטיפול משקם ומציב גבול, ישנו סיכון להישנות העבירות. מאחר והנאשם הביע לפני שירות המבחן מוטיבציה לערוך שינוי משמעותי בחייו ולהתייצב מבחינה תעסוקתית ואישית, הומלץ לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש על מנת לשלב בטיפול, והדיון אמנם נדחה מפעם לפעם לצורך כך.

הנאשם הופנה תחילה לטיפול פרטני בתחום האלימות הזוגית במסגרת "יד שרה" והשתלב בו, אך הפסיק זמן קצר לאחר מכן. לטענתו, בשל פטוריו מעבודתו באותה עת, התקשה לממן גם את התשלום המופחת עבור הטיפול, אך שירות המבחן התרשם כי הקושי הכלכלי לא היה הגורם היחיד שבגיניו בחר הנאשם להפסיק את הטיפול. לאחר הפסקת הטיפול ב"יד שרה" פעל שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה פסיכו-חינוכית במסגרת השירות, ללא תשלום. הנאשם הגיע לראיון והביע את רצונו להשתלב בטיפול זה. פתיחת הקבוצה התעכבה בשל מגפת הקורונה, ושירות המבחן התרשם כי לצד שיתוף הפעולה הלכאורי של הנאשם, ישנה גם אמביוולנטיות ביחס לטיפול. כשבועיים לפני פתיחת הקבוצה, הודיע הנאשם כי שעות הפעילות אינן מתאימות לו, בשל השתתפותו בקורס מטעם העבודה. בהמשך הוא הופנה שוב ל"יד שרה", אך גם ביחס לטיפול זה טען כי השעות אינן מסתדרות עם עבודתו, שהיא, לדבריו, הראשונה בסדר העדיפויות שלו. לבסוף הודיע הנאשם לשירות המבחן כי הוא עומד להינשא, כי מאמין שנמצא במערכת יחסים טובה ואינו חושב שהוא זקוק לטיפול. הנאשם ביקש לסיים את ההליך המשפטי ולקבל המלצה חיובית לביטול ההרשעה.

שירות המבחן סיכם התרשמותו שלפיה הנאשם שיתף פעולה באופן חלקי, מחויבותו להליך אמביוולנטית ונובעת ממניעים חיצוניים, כי הוא נוטה לחוות את המערכת ואת שירות המבחן כגוף העומד נגדו ומבטא עמדה קורבנית ביחס לעצמו. עם זאת הדגיש שירות המבחן כי ההליך הפלילי מרתיע את הנאשם ומציב לו גבול, ועל פי תפיסת הנאשם, הוא נענש מעצם היותו בהליך פלילי ממושך. הנאשם מתקשה לגלות תובנה מעמיקה לקיומם של דפוסים אלימים בהתנהגותו המחייבים טיפול. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית, לא המליץ על ביטול ההרשעה אך המליץ לגזור על הנאשם 180 שעות שירות לתועלת הציבור והתחייבות להימנע מעבירה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה. ב"כ המאשימה הדגיש את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את התחכום והנחישות שאפיינו את המעשים, את התפוצה הרחבה של האנשים שבפניהם בייש הנאשם את המתלוננת ופגע בפרטיותה ובשמה הטוב ואת הסיכון ל הישנות העבירות כפי שהתרשם ממנו שירות המבחן. המאשימה ציינה את עברו הנקי של הנאשם, הודאתו, חרטתו וקבלת האחריות על המעשים וכן את חלוף הזמן כנסיבות המצדיקות לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם. ב"כ המאשימה תמך טיעוניו בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בעבודות שירות והסכים

לכך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בצעיר העובד לפרנסתו, שלאורך כל חייו הסתבך באירוע פלילי בודד- הוא האירוע נושא כתב האישום, כך שהסיכון להישנות העבירה הוא נמוך. הודגשו קבלת האחריות מצד הנאשם, החרטה שהביע, אורח החיים המתפקד והתקין שהוא מקיים במישור הזוגי והתעסוקתי, חלוף הזמן וההשפעה הקשה והמזיקה שעשויה להיות להטלת עונש מאסר בעבודות שירות על הנאשם ועל מסלול חייו. ב"כ הנאשם לא ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם, וטען כי ההרשעה כשלעצמה היא ענישה קשה עבור הנאשם שכן עשויה לפגוע באפשרויות התעסוקה שלו.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא אדם עובד שעומד להתחתן ומבקש לא לפגוע בהישגיו עד כה. הנאשם אמר שהוא מוכן לפצות את המתלוננת ומבקש להמשיך בחייו.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים באמצעות עבירת האיומים הם הגנה על ביטחון של אדם, על שלווה הנפש ותחושת הביטחון האישי שלו.

עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות נועדו להגן על פרטיותו של אדם, על כבודו וגם על תחושת הביטחון האישי שלו.

הערכים המוגנים באמצעות עבירת ההדחה בחקירה הם תקינותם וטוהרם של הליכי חקירה, גילוי האמת ושלטון החוק.

8. חלק גדול מן העבירות הפליליות מבוצעות כדי להשיג רווח או טובת הנאה כלשהם לעבריין עצמו. במקרים אלה הפגיעה בקורבנות העבירות היא בדרך כלל תופעת לוואי משנית ובלתי נמנעת של המעשים ולא תכליתם העיקרית. ואילו במקרה דנן, מעשיו של הנאשם, אשר תוכננו מראש, נועדו אך ורק להזיק למתלוננת, ונעשו לאחר שגמלה בליבו של הנאשם החלטה לפגוע בה.

9. אמת, מדובר במעשים שבוצעו במהלך יום אחד בלבד. ואולם, מדובר בשורה מגוונת של פעולות שונות, שבוצעו ברשעות ובצורה מתוחכמת, הביכו את המתלוננת, הטרידו וביישו אותה וגרמו לפגיעה קשה בשמה הטוב בקרב חברה ומכירה וגם בפני אנשים זרים שהנאשם צירף לרשימת החברים הוירטואלית שלה ברשת החברתית.

10. שינוי סיסמת הכניסה לפרופיל המתלוננת ברשת החברתית, לסיסמה שלא הייתה ידועה לנפגעת העבירה, מנעה ממנה את האפשרות להסיר את הפרסומים הפוגעניים שפרסם הנאשם ולתקן, במידת מה, את הפגיעה בה.

11. נקל לתאר את תחושות הבושה, השפלה, חרדה וחוסר האונים שבהן הייתה נתונה נפגעת העבירה לנוכח מעשיו של הנאשם וחוסר היכולת להפסיקם. פגיעות אלה הן משמעותיות בפרט במציאות של ימינו, שבה הרשתות החברתיות תופסות מקום נכבד בחייהם של צעירים ומשמשות כר פורה לפעילות חברתית, לימודית ומקצועית..

12. אם לא די בכך, כאשר המתלוננת נקטה בפעולה היחידה שהיה לה סיכוי להפסיק את מעשיו של הנאשם ולהביא

לתיקון של מקצת הנזקים שנגרמו לה, ופנתה למשטרה- הנאשם איים לפגוע בה כדי לגרום לה לבטל את התלונה. אמנם, האיום שהשמיע היה איום לפגיעה בשמה הטוב ובפרטיותה, ואולם לנוכח מעשיו הקודמים של הנאשם, אלה שבגינם הוגשה התלונה, מידת הרצינות של האיום ברורה וגבוהה.

13. אכן, בסופו של יום התלונה לא בוטלה, ואולם הנאשם מצדו עשה כל שבכוחו על מנת לגרום למתלוננת לחזור בה מן התלונה, והיא אף ניסתה לעשות כן. פגיעה שכזו בהליכי חקירה ומשפט גורמת, לצד מניעת גילוי האמת, גם לבזבז משאבים ציבוריים.

14. לנוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם היא גבוהה.

15. עבירות המבוצעות באופן דומה בחסות האינטרנט הן נפוצות, קלות, יחסית, לביצוע ופוטנציאל הפגיעה שלהן עצום ועל כן חובה להתייחס אליהן בצורה מחמירה ומרתיעה. לפיכך, הענישה בגין חייבת להיות בעלת היבטים מוחשיים ולא יכולה להיות צופת פני עתיד בלבד (ראו למשל ת"פ (כ"ס) 47450-03-18 מדינת ישראל נ' ר"מ (פורסם בנבו 31.10.19) והפסיקה הנזכרת שם).

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת למספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

העונש המתאים לנאשם

17. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו, אשר חסכה את הצורך בשמיעת עדותה של המתלוננת, ויש בה גם משום הכרה בפגיעה שגרם לה.

18. שקלתי את עברו הנקי של הנאשם, והעובדה כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לו תיקים נוספים, ואת העובדה כי הוא משתדל לקיים אורח חיים מתפקד במישור הזוגי והתעסוקתי.

19. שקלתי את העובדה כי הנאשם לא נטל חלק בטיפול, הגם ששירות המבחן סבור כי הוא זקוק לטיפול. בהקשר זה שקלתי גם את התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון מסוימת לביצוע עבירות, ומנגד את העובדה כי ההליך הפלילי כשלעצמו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול לנאשם.

20. העבירות בוצעו בחודש דצמבר 2016 ואילו כתב האישום הוגש כעבור למעלה משנתיים, בחודש ינואר 2019. הסיבה לעיכוב בהגשת כתב האישום לא צוינה, אך הימשכות המשפט רובצת לפתחו של הנאשם ונבעה מההזדמנויות החוזרות שניתנו לו לשתף פעולה בטיפול. עם זאת מובן, כי העובדה שבחלוף הזמן הנאשם הוסיף לקיים אורח חיים מתפקד ותקין, מהווה שיקול לזכותו.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 25.4.21.

הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצו ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור אחת העבירות שבהן הורשע.

ג. פיצוי לנפגעת העבירה, עדת תביעה 1 בכתב האישום המתוקן בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 2.5.21 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מדי.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 2.8.21.

23. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.